A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2008. április 3. *

A C-306/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberlandesgericht Köln (Németország) a Bírósághoz 2006. július 14-én érkezett, 2006. május 26-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **01051 Telecom GmbH**

és

a **Deutsche Telekom AG**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, A. Tizzano (előadó), A. Borg Barthet, M. Ilešič és E. Levits bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. szeptember 6-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a 01051 Telecom GmbH, képviseletében P. Schmitz Rechtsanwalt,

– a Deutsche Telekom AG képviseletében M. Reuter Rechtsanwalt,

– a német kormány képviseletében M. Lumma és A. Günther, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében T. Boček, meghatalmazotti minőségben,

– az osztrák kormány képviseletében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,

– a finn kormány képviseletében A. Guimaraes-Purokoski, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében B. Schima, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2007. október 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (HL L 200., 35. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 226. o., a továbbiakban: 2000/35 irányelv) 3. cikke (1) bekezdése c) pontja ii. alpontjának értelmezésére irányul.

2 Ezt a kérelmet a 01051 Telecom GmbH (a továbbiakban: 01051 Telecom) és a Deutsche Telekom AG (a továbbiakban: Deutsche Telekom) közötti jogvitában terjesztették elő a számlák állítólagos késedelmes megfizetése miatt igényelt késedelmi kamat tárgyában.

Jogi háttér

A közösségi jog

3 A 2000/35 irányelv célja a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló tagállami jogszabályok bizonyos vonatkozásainak harmonizálása.

4 Az említett irányelv (7), (9), (10) és (16) preambulumbekezdése a következőképpen fogalmaz:

„(7) A túlzott fizetési határidők és a késedelmes fizetések súlyos nyilvántartási és pénzügyi terheket rónak a vállalkozásokra, különösen a kis- és középvállalkozásokra. Továbbá, e problémák képezik a vállalkozások létét fenyegető és számtalan munkahely megszűnését eredményező fizetésképtelenség egyik legfőbb okát.

[…]

(9) A tagállamok fizetési szabályainak és fizetési gyakorlatának eltérései akadályozzák a belső piac megfelelő működését.

(10) Mindez jelentősen korlátozza a tagállamok közötti kereskedelmi forgalmat. Ez ellentmond az [EK] Szerződés 14. cikkének, amelynek értelmében a belső piac

egész területén lehetővé kell tenni a vállalkozók számára, hogy a határon túli műveletek [helyesen: mivel a belső piac egész területén lehetővé kell tenni a vállalkozók számára, hogy a határokon átnyúló ügyletek] ne járjanak nagyobb kockázattal, mint a belföldi kereskedelem. A belföldi és határon túli műveletekre [helyesen: határokon átnyúló ügyletekre] vonatkozó szabályok lényeges eltérése a verseny torzulásához vezetne.

[…]

(16) A késedelmes fizetés olyan szerződésszegés, amelyet a legtöbb tagállamban az alacsony késedelmi kamatok és/vagy hosszadalmas jogorvoslati eljárások az adósok számára pénzügyi szempontból vonzóvá tettek. E tendencia visszafordítása, valamint annak biztosítása, hogy a késedelmes fizetés olyan következményekkel járjon, amelyek a fizetési késedelmet előnytelenné teszik, határozott lépéseket igényel, többek között azt, hogy a hitelezők kártalanítást kapjanak felmerült költségeikért (…).”

5 A 2000/35 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontja ekként rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy:

a) a d) pontnak megfelelő kamat a szerződésben meghatározott fizetési határnap vagy határidő lejáratát követő naptól esedékessé váljon;

b) amennyiben a szerződés nem rögzíti a fizetés határnapját vagy a fizetési határidőt, a kamatfizetési kötelezettség automatikusan, külön fizetési felszólítás nélkül lépjen érvénybe:

i. a számla vagy az azzal egyenértékű fizetési felhívás adós általi kézhezvételét követő 30 nappal; vagy

ii. amennyiben nem állapítható meg egyértelműen a számla vagy az azzal egyenértékű fizetési felhívás kézhezvételének időpontja, 30 nappal az áruk vagy szolgáltatások átvételét követően; vagy

iii. amennyiben az adós az áruk vagy szolgáltatások átvételét megelőzően kapja kézhez a számlát vagy az azzal egyenértékű fizetési felhívást, 30 nappal az áruk vagy szolgáltatások átvételét követően; vagy

iv. amennyiben jogszabály vagy szerződés írja elő, hogy az áruk vagy a szolgáltatások szerződésszerű teljesítését, illetve teljesítését átvételi vagy ellenőrző eljárással kell megállapítani, és az adós a számlát vagy az azzal egyenértékű fizetési felhívást a fenti eljárás napján vagy azt megelőzően kapja kézhez, 30 nappal ez utóbbi napot követően;

c) a hitelező késedelmi kamatra jogosult, amennyiben:

i. teljesítette szerződéses és jogszabályi kötelezettségeit; és

ii. nem kapta kézhez időben az esedékes összeget, kivéve, ha az adós nem felel a késedelemért;”

A nemzeti jog

6 A német polgári törvénykönyv 269. §-a ekként rendelkezik:

„(1) Amennyiben a szolgáltatás helye nincs meghatározva és az a körülményekből, különösen a kötelmi jogviszony természetéből nem tűnik ki, a szolgáltatás teljesítésének azon a helyen kell történnie, ahol a kötelmi jogviszony keletkezésének időpontjában az adós lakhelye volt.

(2) Amennyiben a kötelmi jogviszony az adós kereskedelmi vagy ipari tevékenységének gyakorlása keretében keletkezett, és amennyiben az utóbbi kereskedelmi vagy ipari létesítménye az adós lakóhelyétől eltérő helyen volt, a lakóhely helyett e létesítmény helyét kell alkalmazni.

(3) Önmagában abból a tényből, hogy az adós vállalta a szállítási költségeket, nem lehet arra következtetni, hogy a rendeltetési helyen kell a szolgáltatást teljesíteni.”

7 A BGB 270. §-a a következőképpen fogalmaz:

„(1) Kétség esetén az adósnak a saját költségén és a saját kockázatára kell eljuttatnia a pénzt a hitelező lakóhelyére.

(2) Amennyiben a követelés a hitelező kereskedelmi és ipari tevékenysége keretében keletkezett, és amennyiben az utóbbi kereskedelmi vagy ipari létesítménye a lakóhelyétől eltérő helyen van, a lakóhely helyett e létesítmény helyét kell alkalmazni.

(3) Amennyiben a hitelező lakóhelyének vagy a kereskedelmi vagy ipari létesítménye helyének a kötelmi jogviszony létrejöttét követő megváltozása miatt az átadás költségei vagy kockázata megnövekszik, a hitelező köteles viselni az első esetben a többletköltségeket, a második esetben a kockázatokat.

(4) A szolgáltatás teljesítésének helyére vonatkozó előírások érintetlenek maradnak.”

8 A BGB 286. §-ának a 2000/35 irányelv átültetése céljából módosított változata előírja:

„(1) Ha az adós a hitelezőnek a fizetési határidőt követő felszólítása ellenére nem teljesíti kötelezettségét, akkor e felszólításra tekintettel késedelembe esik. A felszólítással egyenértékű a szolgáltatás teljesítésének érdekében történő keresetindítás vagy a fizetési meghagyás kézbesítése.

(2) Felszólításra nincs szükség, amennyiben:

1. a szolgáltatás teljesítésének napját naptári napban határozták meg,

2. a szolgáltatás teljesítését valamely meghatározott eseménynek kell megelőznie, és a szolgáltatás teljesítésére megfelelő időt írtak elő oly módon, hogy az az esemény bekövetkezésétől a naptár alapján kiszámítható,

3. az adós kötelezettségének teljesítését komolyan és véglegesen megtagadja,

4. különleges okokból és mindkét fél érdekeinek mérlegelése alapján indokolt a késedelem azonnali beállása.

(3) A követelés adósa késedelembe esik, ha a számla vagy az azzal egyenértékű fizetési felszólítás fizetési határidejétől számított harminc napon belül nem teljesít; ez csak abban az esetben vonatkozik a fogyasztónak minősülő adósra, ha a számla vagy a fizetési felszólítás kifejezetten utal erre a következményre. Ha bizonytalan a számla vagy a fizetési felszólítás kézhezvételének időpontja, az adós, amennyiben nem minősül fogyasztónak, legkésőbb az ellenszolgáltatás fizetési határidejét vagy kézhezvételét követő harmincadik naptól késedelembe esik.

(4) Az adós nem esik késedelembe, amíg a szolgáltatás olyan okból marad el, amelyért nem felelős.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

9 A 01051 Telecom és a Deutsche Telekom a nyilvánosság, valamint a hálózatüzemeltetők részére nyújt hírközlési szolgáltatásokat. A Deutsche Telekom ezenkívül más hálózatüzemeltetők – így a 01051 Telecom – részére számlázási szolgáltatásokat is kínál.

10 Ezt a két társaságot 1998 óta összekapcsolási megállapodás köti össze, amelynek értelmében a megállapodás keretében teljesített szolgáltatásokat kölcsönösen kiszámlázzák egymásnak, és az azokból származó számlaegyenértékeket egymás ellenében elszámolják. Az összekapcsolási megállapodást többször módosították. Az említett megállapodás 2002. június 26-i változatában, amelyre a kérdést előterjesztő bíróság előtt mindkét fél hivatkozott, a következő rendelkezések találhatók:

„17.4. Esedékesség

A szerződéses felek között a díjfizetés a számla beérkezésével válik esedékessé.

A számla összegét a számlán feltüntetett bankszámlára kell átutalni.

17.5. Késedelmes fizetés

A késedelem, amennyiben az fizetési felszólítás alapján már létre nem jött, 30 nappal a számla esedékessége és beérkezése után áll be.

Amennyiben valamelyik szerződő fél a fizetéssel késedelembe esik, a kártérítést a következők alapján kell kiszámítani:

– a [BGB] 247. §-a szerinti alapkamatnak a késedelem időszakában hatályos mértékét 8%-kal meghaladó késedelmi kamat;

[…]”

11 2001-ben a 01051 Telecom és a Deutsche Telekom számlázási és inkasszó szerződést kötöttek, amelynek 8. pontja az alábbi záradékot tartalmazza:

„A szerződő fél a naptári hónap 15. vagy utolsó napján leszámlázhatja a Deutsche Telekomnak az általa nyújtott szolgáltatást és a Deutsche Telekom által számlázhatónak elismert szolgáltatások [forgalmi adóval] növelt nettó összegét. A számla összege számlán megadott bankszámlán való jóváírásának vagy elszámolásának a számla kézhezvétele után legkésőbb 30 nappal meg kell történnie.”

12 A 01051 Telecom által elsőfokon a Landgericht Bonn előtt benyújtott kereset keretében a 01051 Telecomnak az volt az álláspontja, hogy a számlázási és inkasszó szerződés 8. pontjában megfogalmazott kikötést az összekapcsolási megállapodásban is alkalmazni kell. Ebből következően a 01051 Telecom késedelmi kamatok fizetését igényelte a Deutsche Telekomtól, amelyeket arra az időszakra állapított meg, amely az érintett számla kézhezvételétől számított 30. napon kezdődik és – amennyiben az utóbbi társaság általi elszámolás során maradványösszeg visszamarad – annak a 01051 Telecom számláján való teljes jóváírásig tart.

13 A Landgericht Bonn részben helyt adott ennek a keresetnek, mivel úgy ítélte meg, hogy a Deutsche Telekomot terhelő szolgáltatás nem csak az esedékes összeg átutalásának foganatosításából áll, hanem annak a 01051 Telecom bankszámláján való jóváírásából is. Ez a következtetés a 2000/35 irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjából szükségszerűen következik, amelynek értelmében a hitelező késedelem esetén jogosult kamatot érvényesíteni, amennyiben az esedékes összeget „nem kapta meg” időben. A Németországban addig uralkodó értelmezéssel ellentétben nem a kifizetés késedelmes teljesítése minősül fizetési késedelemnek, hanem az a tény, hogy a hitelező késedelmesen kapja meg az esedékes összeget.

14 A Deutsche Telekom a Landgericht Bonn ítélete ellen fellebbezéssel élt az Oberlandesgericht Köln előtt vitatva az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő értelmezést. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy – főszabály szerint – a Németországban uralkodó ítélkezési gyakorlat szerint a banki átutalással való fizetés esetén a szolgáltatást akkor tekintik időben teljesítettnek, ha először is az átutalási megbízás a fizetési határidő előtt eljut az adós pénzintézetéhez, továbbá a számlán rendelkezésre áll a fedezet vagy megfelelő mértékű hitelkeret, végül a pénzintézet elfogadja az átutalási megbízást az említett határidőn belül.

15 A kérdést előterjesztő bíróság azonban elismeri, hogy a 2000/35 irányelv 3. cikke (1) bekezdése ii. pontjának egy bizonyos értelmezése eltérő megoldáshoz vezethet. Különösen az ezen irányelv német, angol és francia változatában az „erhalten", „received" és „reçu" kifejezések használata azt jelezheti, hogy az irányelv értelmében vett késedelmes fizetés elkerülése érdekében az esedékes összeget a hitelező számláján a fizetési határidő letelte előtt jóvá kell írni.

16 E körülmények között az Oberlandesgericht Köln úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Összhangban van-e a […] 2000/35 irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjával az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az adós késedelmének elkerülése vagy a már késedelemben lévő adós késedelmének megszüntetése céljából, banki átutalással teljesített fizetés időpontja nem az összeg hitelező bankszámláján történt jóváírásának, hanem az adós által – elegendő számlafedezet, vagy megfelelő hitelkeret esetén – a banknak adott és a bank által elfogadott átutalási megbízásnak az időpontja?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

17 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésével lényegében arra vár választ, hogy egy kereskedelmi ügylet keretében mikor tekinthető a fizetési határidőre teljesítettnek a banki átutalással történő fizetés, ami kizárja, hogy a követelés alapján a 2000/35 irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontja ii. alpontjának értelmében vett késedelmi kamatot számítsanak fel.

18 A 01051 Telecom, a cseh kormány és az Európai Közösségek Bizottsága azt állítják, hogy mind a 2000/35 irányelv előkészítő anyagaiból és szövegéből, mind annak céljából az következik, hogy a késedelmes fizetés akkor áll fenn, ha a hitelező a megszabott határidőn belül nem kapta meg az esedékes összeget, azaz banki átutalás esetén ezt az összeget a fizetési határidő lejártakor nem írták jóvá a hitelező bankszámláján. Annak meghatározása céljából tehát, hogy a hitelező jogosult-e a késedelmi kamat megfizetésének követelésére, az a döntő időpont, amikor az esedékes összeget a hitelező bankszámláján jóváírják.

19 A Deutsche Telekom, valamint a német, az osztrák és a finn kormány azonban elsősorban úgy érvelnek, hogy a 2000/35 irányelv a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépés tárgyában csak minimális követelményeket fektet le, mivel e célkitűzés keretében jelentős mozgásteret enged a tagállamok jogszabályai számára. Különösen, ezen irányelv 3. cikke a tagállamokra bízza azon időpont meghatározását, amikor a banki átutalást időben teljesítettnek kell tekinteni, mivel kizárólag azt írja elő, hogy szerződéses megállapodás hiányában milyen feltételek mellett és milyen határidőben követelhető késedelmi kamat.

20 Ebben az összefüggésben a hitelező és az adós érdekei közötti megfelelő egyensúlyt az az értelmezés teremtené meg, amely megköveteli, hogy az adós a pénzintézetnél az előírt határidőben teljesítse az átutalást, különös tekintettel arra, hogy az átutalási megbízás teljesítéséhez szükséges idő az ügylet bank általi kezelésétől és nem az adós cselekvésétől függ. E feltételek mellett ésszerűtlen volna a banki ügyletek kezelési határidői miatti esetleges késedelmeket a jóhiszeműen eljáró és az átutalást időben – azaz a fizetési határidő lejárta előtt – teljesítő adósra terhelni.

21 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésének megválaszolása céljából előzetesen emlékeztetni kell, hogy – amint arra a Deutsche Telekom, valamint a német, az osztrák és a finn kormány is hivatkozik – az irányelv nem hangolja össze a kereskedelmi

ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetésekre vonatkozó összes szabályt, azonban irányadó a tárgyban bizonyos különös szabályokra. Amint azt a Bíróság már megállapította, ezek között szerepelnek többek között a késedelmi kamatra vonatkozó szabályok (lásd ebben az értelemben a C-302/05. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2006. október 26-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-10597. o.] 23. pontját).

22 Ebben a tekintetben a 2000/35 irányelv azt követően, hogy a 3. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában szerződéses megállapodás hiányában 30 napban határozta meg az alkalmazandó fizetési határidőt, ugyanezen cikk c) pontjának ii. alpontjában előírja, hogy a hitelező késedelmi kamatra jogosult, amennyiben „nem kapta kézhez időben az esedékes összeget, kivéve, ha az adós nem felel a késedelemért”.

23 Ez utóbbi rendelkezés megfogalmazásából kifejezetten következik, hogy az adós általi fizetést késedelmesnek kell tekinteni a késedelmi kamat esedékessége szempontjából, amennyiben a hitelező nem kapta kézhez időben az esedékes összeget. Márpedig a banki átutalással történő fizetés esetén csak az esedékes összegnek a hitelező számláján történő jóváírása teszi lehetővé, hogy a hitelező az említett összeggel rendelkezzen.

24 Ezt az értelmezést alátámasztják a 2000/35 irányelv különböző nyelvi változatai, amelyek egyértelműen az esedékes összegnek a fizetési határidőn belüli kézhezvételéről szólnak. Ez a helyzet többek között az „erhalten”, „received”, „reçu” és „ricevuto” kifejezések esetében, amelyek a 2000/35 irányelv német, angol, francia és olasz változatában fordulnak elő.

25 Végeredményben az említett irányelv előkészítő anyagaiból egyértelműen következik, hogy a „kézhez kapta” kifejezés választása nem véletlen, hanem a közösségi jogalkotó megfontolt döntésének az eredménye. Ugyanis, amint azt a Bizottság hangsúlyozza,

azon viták során, amelyek az Európai Unió Tanácsán belül ezen irányelv elfogadását megelőzték, számos más, kevésbé pontos kifejezéssel szemben ezt a kifejezést részesítették előnyben azon időpont meghatározását illetően, amelytől a kereskedelmi ügyletben a fizetést a megszabott határidőben teljesítettnek kell tekinteni.

26 Ezenkívül az az értelmezés, amely szerint az esedékes összegnek a hitelező számláján való jóváírása a fizetés időpontjának meghatározó kritériuma, mivel az azon az időponton alapul, amikor az esedékes összeg bizonyosan a hitelező rendelkezésére áll, összhangban van a 2000/35 irányelv fő céljával – amely a (7) és (16) preambulumbekezdéséből következik – azaz a pénzügyi követeléssel rendelkezők védelmével.

27 Végül mindehhez hozzá kell tenni, hogy az említett irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontja ii. alpontjának ezt az olvasatát alátámasztja a Bíróság által a közösségi jog más területeit illetően elfogadott értelmezés is. Amint arra a 01051 Telecom rámutat, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az Európai Közösségek saját forrásai számláján történő jóváírás minősül a meghatározó kritériumnak annak megállapítása érdekében, hogy valamely tagállam – amelynek egy meghatározott összeget kell a Bizottság rendelkezésére bocsátani – megszegte-e a kötelezettségeit, és ebből következően köteles-e késedelmi kamatot fizetni (lásd ebben az értelemben a C-363/00. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2003. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-5767. o.] 42., 43. és 46. pontját).

28 Ebből következik, hogy annak értékelése céljából, hogy valamely kereskedelmi ügylet keretében mikor tekinthető a fizetési határidőre teljesítettnek a banki átutalással történő fizetés, ami kizárja a követelés alapján az említett rendelkezés értelmében vett késedelmi kamat felszámítását, az az időpont a meghatározó, amikor az esedékes összeget a hitelező számláján jóváírják.

29 Ezt a következtetést nem teszi kérdésessé a különösen a finn kormány által felhozott azon érv, amely szerint a 2000/35 irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontja ii. alpontjának ilyen értelmezése azt eredményezné, hogy a banki ügyletek kezelési határidőiből eredő vonatkozó kockázatokat ésszerűtlenül az adósra terhelnék.

30 Ebben a vonatkozásban elegendő azt megállapítani, hogy az említett rendelkezés pontosan azt írja elő, hogy az adóst nem lehet felelősnek tartani a neki fel nem róható késedelmekért. Más szavakkal maga a 2000/35 irányelv is kizárja a késedelmi kamat fizetését azokban az esetekben, ha a késedelmes fizetés nem az adós magatartásának következménye, aki gondosan figyelembe vette a banki átutalás teljesítéséhez szokásosan szükséges határidőket.

31 Végeredményben, amint azt a cseh kormány megjegyzi, a kereskedelmi ügyletek keretében szokásos, hogy a banki átutalások teljesítéséhez szükséges határidőket jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések határozzák meg, ezért az adós ezeket a határidőket előre láthatja, és így elkerülheti a késedelmi kamatok alkalmazását.

32 Figyelemmel az előzőekben kifejtett megfontolások összességére, a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/35 irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az banki átutalással teljesített fizetés esetén a késedelmi kamat alkalmazásának elkerülése vagy megszüntetése érdekében megköveteli, hogy a hitelező számláján az esedékes összeget a fizetési határidőre jóváírják.

A költségekről

33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az banki átutalással teljesített fizetés esetén a késedelmi kamat alkalmazásának elkerülése vagy megszüntetése érdekében megköveteli, hogy a hitelező számláján az esedékes összeget a fizetési határidőre jóváírják.

Aláírások